

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

28. Dies Maii. Quare non hac hora finis turpitudinis meæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

pro minimo morbo medicamentum, est gravius
quàm maximum in hâc vita tormentum. Si videres
regiam sponsam, imperio Regis sponsi, piceâ indu-
tam veste, per horas aliquot vivam aduri, quis foret
animi tui sensus? Censeris vel sponsæ culpam esse
tra modum atrocem, vel sponsi animum esse supra
modum ferocem. Si enim leve esset peccatum,
esset non tam peccatum punire, quàm in peccante
ferocire. Cùm animam ob peccata levia Deus ex-
geret tormenta tam gravia, aut Deum necesse est
tyrannum, aut peccatum veniale, esse execrandum
malum. Absit, ut Deus sit injustus, est Pater mis-
cordiarum, & ideò super omnia opera est ejus mi-
sericordia. Non Deus ignorans, qui falli possit in
pæ judicio, nec crudelis qui excedat in ejusdem
plicio, quare si, quem tam impensè amat, tam seve-
castigat, ingens necesse est, sit, & atrox malum, cui
ad malorum pœnas non moveantur viscera mis-
cordiæ, cùm ita in ipsos sæviat Clementia, ita scilicet
Benignitas, non parcat Bonitas. Tot inter quas
eensusi miserias, tui miserere, tot morbis dolendo
dere. Enimverò.

Sanat languorem faciens medicina dolorem.

28. DIES MAIL.

Quare non hac hora finis turpitudinis mea

S. August. l. 8. Confess. c. 12.

Peccati
turpitudò.

UT peccatum non tantum
ut noxium fugias, sed
fœdum horreas, propo-
tibi ejus turpitudinem, quæ tanta est, ut uni-

(a)

tantum intuitus esset omnium intuentium certus interitus. Ubi cœpisses ejus fœditatem cernere, confectum desineres vivere. Peccatum est omnium turpitudinum fœx, omnium sordium colluvio, omnium fœditatum complexio, omnium deformitatum, quæ vel in terrâ, vel sub terrâ sunt, & ubi vis esse possunt, coacervatio. Vel unicum peccatum purulentâ suâ sanie, & fœdâ contagione, toti cœlo & terræ naufragam ingenerat. Est enim peccatum cordis lues, Stygii Draconis sputum, Luciferi tabificum phlegma, Cerberi aconitum, Erebi excrementum, Animi tabes, Virtutum strages, Meritorum clades, Naturæ dehonestamentum, Mortis stipendium, verbo, malorum omnium compendium. Nulli hædi tam malè olent, nulla sentina ita fœtet, nulla cloaca tam tetram expirat mephitim. Quod totum solerti emblemate expressit Jeremias. Pingit enim Heroïnâ oris venustate, ac instructu nobilem, quæ gemmarum collucentium splendore & murice spoliata, instar scarabæi volutatur in luto, cœno, stercore. (a) *Qui, inquit, nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.* Græci Patres habent: *Qui nutriebantur in cocco.* Itaque Regali purpurâ, nuptiali veste, Imperatoriâ veluti trabeâ abjectâ, totum se abjicit in sterquilinum, ut dissuavietur stercora.

II. Quòd si hujus rei veritas adhuc tibi sit obscura, clariùs elucebit in Lucifero. Hic primùm, ut Cherubinorum primus, erat Lucifer; ut Seraphinorum Princeps, erat ignifer, sapientiæ luce conspicuus, amoris igne fervidus, cui ne quid deesset magnificentia ad splendorem, venustatis ad decorem.

Cc 3

Omnis

(a) *Then. 4. 5.*

(a) *Omnis lapis pretiosus*, erat ejus *operimentum*, hoc tamen omnis excellentiæ miraculum, Dei signaculum, pulchritudinis prodigium, vix cogitatione admisit, voluntate commisit flagitium, cum subito speciem tam horrificam, & spurcam induit, ut si, Deo permittente, se nobis spectabilem exhiberet, ejus laetitia ditas omnes spectantes mente dimoveret, & soluta artuum compagibus, animus evolaret è corpore, perterritus tanta turpitudine. Quàm multi tamen hanc ex omnium sordium colluvione concreta belluam, vel potiùs tartaream furiam, exosculantur ut suam filiolarum, O excordis hominis extremam excordiam! qui ultrò se peccato contaminat, bonis omnibus expoliatur, & pro venustate illa inexplicabili pro decore illo inæstimabili, sit momento uno horribile monstrum, stercorata larva, solidum ludibrium catharma mundi, peripsema orci, carcinoma dæmonum, odium beatarum mentium, totius rerum universitatis terriculamentum?

III. Quomodo tot fordibus infecta, tot vultibus confecta anima, petet amplexus Sponsi? Fovea oris, & gravior inde exhalans spiritus, sufficiens causa diversorii in thoro: quomodo tot fordibus inquinata audebit petere, ut osculetur illam Sponsus osculo oris sui? Quid si huic sceditati adjungatur quæ ex illa sequantur damna? Lædi videlicet tantam Majestatem, cui se submisit omnis altitudo à vilissimo lædi hominione, cui potestas est precipitare in orcum, eodem momento, quo se inquinat peccato, cælum claudi, inferos aperiri, abjuri-

(a) *Ezech. 28.*

cari lumen rationis, pollui conscientiam, templum
 Dei, obcurare mentem, servitutum iniri dæmonis,
 expelli beatos Angelos, Dei providentia, & amore
 spoliari, debilitari animum ad virtutum, & bono-
 rum operum studium, prono cursu ferri præcipitem
 in omnem calamitatem. Peccatum esse non tan-
 tum turpe, sed ipsam turpitudinem, credo te jam
 credere. Quid igitur, qui non potes pati labem in
 fronte, maculam in veste, pateris tot fordes in men-
 te! Minima macula animæ, reddit animam quasi
 stabulum Augiæ. Cur igitur non attollis animam
 ad Deum, oculos ad cælum, & suspiranti corde, ac
 singultienti voce, quoties sonat hora, exclamas cum
 S. Augustino? *Quare non hac hora finis turpitudinis
 meæ?* Si ita turpem mors te occupat, nullus erit finis
 pœnæ meæ, cur non ergo jam finis est turpitudinis
 tuæ. Forsan hæc novissima hora est, fors hac hora
 sistar tribunali mei Judicis, quare non hac hora si-
 star tribunali mei Judicis, quare non hac hora meæ
 turpitudinis? Noli ergo inire fœdus cum fœdissimo
 peccato. Quia

Est animus fœdus, pangens cum crimine fœdus.

29. DIES MAII.

Fiunt instrumenta pœnarum, quæ fuerunt
 oblectamenta culparum. *Laurent. Ju-
 stin. de P. c. 4.*